

[Arne Bjerregaard]

området. Vi finder dog ingen anledning til at græmme os over, at det gælder hele området, idet vi ikke forventede, at den tvungne administration ville have nogen væsentlig effekt uden for de større byer, og samtidig mener vi, at det er retfærdigt, at det gælder for hele området.

Jeg må som en indskudt bemærkning sige, at jeg selvfølgelig personlig beklager, at det, vi i øvrigt har lavet, ikke har en forstærkende effekt bl.a. over for Københavns kommune, men det kan vi jo så se på ved anden lejlighed.

Endelig må jeg sige, at vi også er tilfredse med, at ministeren har foreslået ændringen af § 4, stk. 6, i boligsikringsloven fjernet. Som jeg sagde ved første behandling, mener vi ikke, der skal føres familierpolitik af den art over boligsikringsloven. Vi er glade for, at ministeren har imødekommet os på dette område.

Vi mener, at det, der nu foreligger, er resultatet af et stykke arbejde, vi kan være bekendt. Vi håber, det får den effekt, vi ønsker: at fremme både nybyggeri og forbedring. Vi ønsker ikke et nyt byggeboom, men vi ønsker at være med til at hjælpe boligbyggeriet op på en antagelig størrelse.

Vi stemmer for alle de ændringsforslag, vi har tilsluttet os. Alt andet ville vel være unaturligt.

Mølgaard (DR):

Det er vist godt, at programmet for vore sydslesvigske landsmænds besøg her var så stramt, at de ikke så længe kunne overvære, hvor sørgelig en debat der er tale om her, hvor vi drøfter bygge- og boligpolitik med det udgangspunkt, at vi har flere boliger pr. indbygger end så at sige noget andet land i verden, men dog har et betydeligt boligbehov. Trods dette har vi byggekrise, og det endda yderligere på trods af, at vi foruden boligbehov og boligforbedringsbehov også har masser af ledige hænder i byggebranchen. Hvorfor? Tilbud og efterspørgsel får simpelt hen ikke lov til at møde hinanden på grund af et urimeligt politisk jerngreb om bolig- og byggemarkedet. Det er trist, at det er det billede, vi må oprulle som dagens situation over for hinanden og over for eventuelle gæster. Det er situationen på bygge- og boligmarkedet.

Retsforbundet beklager meget dybt denne situation, og vi anser den i allerhøjeste grad for at være et resultat af den politiske styring af bolig- og byggemarkedet, som udfoldes. Jeg siger ikke »den elendige politiske styring«, selv om det er et udtryk, der meget vel kunne anvendes. Men efter vor opfattelse er selve den politiske styring noget, der rummer kimen til elendighed på et område, hvor frie markeds kræfter bedst løser problemerne, med det ene forbehold, at det offentlige selvfølgelig må opstille håndfaste værn mod monopolers udbyteri, hvad man efter vores opfattelse ikke gør.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine bemærkninger ved førstebehandlingen og om ændringsforslagene anføre, at vi ikke kan støtte VS' og SFs overbud på en politisk fastsat byggekvote, mens vi vil støtte begrænsningsforslagene for uddeling af offentlige midler. Vi vil også støtte forslagene til forbedret forbrugerbeskyttelse for andelshaverne i ændringsforslagene til lovforslag nr. L 2.

Vedrørende lovforslag nr. L 3 skal jeg alene kommentere ændringsforslagene og også her henvise til mine førstebehandlingsbemærkninger. Min kommentar kan indskrænkes til, at vi støtter samtlige ændringsforslag.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg synes, at for så vidt angår de mere polemiske indlæg, der har været, er der kommet en meningsudveksling, som har gjort, at deltagerne har svaret hinanden, så jeg skal nøjes med at komme med svar på de spørgsmål, der blev stillet direkte til mig.

Hr. Fogh Rasmussen spurgte, hvordan jeg ville stille mig, hvis nu kommunerne ikke ville bruge penge på nyt almennyttigt byggeri, sådan at kvotaen ikke blev udnyttet, og hvordan jeg i det hele taget stillede mig til Kommunernes Landsforenings tale om kompensation.

Jeg har forstået på en række større kommuner, at de var helt indstillet på at holde deres rammer fastsat ved forhandlingerne med regeringen, men så i øvrigt ved omdisponeringer ville skabe plads til udgifter i forbindelse med ekstra almennyttigt byggeri. Det vil sige, at kompensationerne, de kompenserende besparelser, kommer inden for de kommunale budgetter, og der er tilstrækkeligt med kommuner, som har erklæret sig